Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 49. szám. Vasárnap, decz. 2.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.
Helyettes szerkesztő:
KÁLMÁN PÁL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Mozgalom a párbaj ellen.

A dühöngő párbajmánia megszünteté sére mozgalom indult meg a társadalom különböző rétegeiben. A haladó korszellem állást foglal eme szégyenletes, középkorból fennmaradt intézmény ellen s ki akarja küszöbölni avult hagyományát egyéb, életre valóbb szokásai közül, melyeknek létjogát a szükség szentesitette. Művelt társadalmunk arra a felszeg álláspontra helyezkedve, hogy a becsületében sértett férfi támadóján maga akar boszut állani, fegyverrel kezében torolja meg a méltatlan sértést megtürte, ha bár nem ismerte el a párbaj látványos intézményét. És évszázadokon keresztül halomra gyilkolták egymást az emberek, gyakran az ártatlant sebezve halálra, ha a sértés körülménye félreértésen alapult vagy a sértő, ki ügyesen forrgatta a kardot és biztosan lőtt czélba, alantos bosszuvágyból, számitó ravaszsággal igy tolta félre, ki útjában állott. Zokogtak az özvegyek, jajongtak az árvák és panaszuk átkot szórt a társadalom vezető elemeinek a fejére, kik vétkes közömbösségbe merülve elrabolták szeretteiket, családjuk fenntartóját. Mert a legfelső Sizerrek divatos hóbortja átragadt az egész társadalomra és a párbaj jelensége talán az egyetlen, mely tövig rombolta a különféle korlátokat és ma rang-, osztály- és felekezeti különbség nélkül kötelező minden szereplő tényezőre. És ha a szellemi haladás nagyobb mérveket ölt, gyorsabb iramban tör előre s megérjük azt, hogy a szegény napszámos követve a müveltebb osztályok példáját, hol az érdekelt felek oly görcsösen kapaszkodnak a párbaj szükséges mivoltába, páros viaskodásban fogják eldönteni a maguk igazát.

De most felszisszentek az imént békén szunnyadó körök, mert a párbaj éretlen, gyermekes játékká fajult. Vásott, rakoncátlan csemeték ezzel akarják megfélemliteni komolyabb munkálkodásra hajlandó pályatársaikat s amig gyermekük életéért remegő szülőknek okoznak pótolhatatlan veszteséget; kicsufolják, nevetségessé teszik a párbaj fogalmát is. Mert az élet harczában küzdő férfi nem akarja azonos eszközökkel megvédeni sértett önérzetét vagy megtámadott becsületét, mint amilyenekkel zsenge koru ifjak tüntetnek lovagiasságuk, képzeletben sértett bebsületük mellett. A debreczeni jogakadémia tanári kara határozatilag kimondta, hogy az intézetből kilépettnek tekinti azt a hallgatót, ki párbajra való kihivást elfogad. Hasonló értelemben nyilatkozott a keszthelyi gazdasági főiskola érdemes tanári testülete Bécsben egy magasabb rangu katonatisztnek, ki vallási meggyőződésből vonakodott párbajt vivni, ie kellett köszönni tiszti kardbojtjáról. Elégtétel gyanánt veheti, hogy a püspöki kar védő pártfogásba vette, kimondta, hogy hi-ő katholikus ember fegyverrel bármely okból sem törhet felebarátja élete ellen. Ha ez tény és értesülésünket feltétlenül hiteles forrásból meritjük — ugy ez a magyar püspöki kar részére követésre méltó példa. És valljuk meg őszintén — és reméljük, hogy véleményünkhöz a függetlenségi eszmék legkitártóbb bajnoka is örömmel csatlakozik — a legelső jó a mi Bécsből ered. De fontos és megszivlelésre méltó inditvány foglalkoztatja most a magyar egyetemi ifjuságot is. Állandó becsületbiróság alakuljon az ifjuság kebeléből, mely valamelyik tanár elnöklete alatt esetről esetre dönti el, hogy a felmerült lovagias ügyben sértés ténye fenforog e? és vajjon helyén való e a fegyveres elégtétel kérése? A párbaj intézményét fentartja tehát, csak minimumra akarja csökkenteni azok számát. És igy véli eme hallgatagon bevallott társadalmi szükségnek meghurczolt hirnevét helyreállitani.

Mi e kérdésben tovább megyünk. El torlendőnek itéljük a párbaj véres hagyományát, ki kell irtani, hogy magva se maradjon. A páros viaskodásban oly döntő szerepe jut a véletlennek, a csel, ügyesség, lélekjelenlét, fizikai erő és természeti tünemény oly fontosan befolyásolhatják a küzdelem kimenetelét, hogy egyenlő esélyekről szó sem lehet. Mert a lovagias, korrekt, becsületét féltékenyen őrző férfiuhoz nem méltó, hogy támadójával szemben előnyben legyen, mit a gyenge elméjüek félremagyarázhatnának, viszont senki sem lehet arra kárhoztatva, hogy bőrét minden galád rágalmazónak odatartsa, amiért elég arczátlan volt őt orvul megtámadni. Jól esik hallanunk, hogy a különböző oldalról s mind sürübben hangzik fel a panasz a szertelen párbajmánia ellen és felriadnak merengésükből azok is, kik közönyösségükkel magukra vonták a titkon helyeslés látszatát.

TÁRCZA.

Evive Santa Maria de Padova.

Irta: LÁZÁR BÉLA.

A nap sötét-biborszinü koronga ott esett le az olajfa-erdő mögött, sárgás, aranysávokban fényes szincsóvát dobva maga után. A világos kékség ott fönn a tiszta levegőben, ragyogott, szikrázott, végig terült az egész látóhatáron, messzire fénybe boritva az egész tájat.

Mit törődött ezzel a csodás tájképpel az a négy osztrák dzsidás, ügetvén hangos szóval az országuton. Csak az ötödik, lehorgasztott fejjel, hangtalanul belebámulva a gyönyörü olasz naplementébe, érzett szivében valami édes-megnyugtató, valami üditő-felemelő érzést, melyet a nagy, tiszta, végtelen természet lopott a szivébe

E közben a kis csapat mindjobban közeledett a kis olasz faluhoz, melynek campanile-je oda magaslott ki elibük. Az egyik morva nagyot röhögött, hogy meglátta:

— Korcsma is van ott, ahol torony van, — mondotta s hosszu kardjával megbökte a mellette lovagló társa czombját.

— Jó lesz, ha markodba fogod a kardod, bruder, veszedelmes itt a vidék. Nem nagyon kedvelnek itt minket.

— Magadról beszélj — szólt a harmadik, megpödörintve nagy, hegyes bajszát. — A fehér személy, még ha olasz is — pártom fogja.

A negyedik erre nagyot nevetett, — félold dalt sunyi pillantást vetett balfelé, társára.

— Te, vigyázz, még beléd habarodik valamelyik perszóna s itt maradsz, — nem puska durrant le, olasz tőr csipésétől jajgatsz . . .

Igy évődtek egymás között, miközben a falut elérték s kereséték a czégért. Az ötödik hátra maradt, lassan léptetve lovát. Rátaláltak a kurtakorcsmára, — leszálltak lovaikról s befordultak a tágas udvarba.

— Hé, patron, — hol a gazda — fogjátok meg a lovainkat — kiáltottak be a házba.

Tüzrőlpattant, fekete szemü, szép olasz menyecske jött elő. Gyermekét karján fogta, vörös kendőjét szemére huzta s odaállt az ajtóba.

— Mi kellene?

— Itt hálunk — felelt a káplár. Ötünknek pihenő, jó vacsora, lovainknak istálló, meg ha megcsókolsz bennünket, azért is jó pénz jár.

Az asszony szeméből villámok lövelltek. Az utról eltüntek a gyerekek, haza, a házikóba. bezárták az ajtókat rendre az utczasoron, hangtalan, néma lett az egész vidék.

— Amarra van az istálló, vacsorát meg fő zök, — felelt az asszony.

— Hát az urad hol van?

— Háboruban, paskol titeket. szólt könynyedén, felkapva a gyereket s indult befelé.

— Hallod-e Stéfi — szólt a káplár a nagy bajuszoshoz — ezt a menyecskét hóditsd meg, ha tudod, ennek, ugylátszik nem nagyon fog tetszeni a bajszod . . .

A nagybajuszos megsimogatta a lova derekát.

— Hát egy kicsit harapós, — a Csillag is rug, ha más ülne rá.

Hogy a lovaikat elhelyezték, befordultak az ivóba. csak az ötödik huzódott meg künn, az olajfa alatt.

— Hé, magyar kutya, — kiáltott rá a káplár, — nem korog a gyomrod?

Vissza se fordult, csak a fogai közt morgott egyet.

— A magyar ur megint dohog, — kezdte a káplár Megint odabujt a könyve mellé . . . . . Átkozott fajzat. Csupa ellenség közt, — benn is baj, künn is baj, — veszett dolog!

A másik három is kegyetlenül szitkolózott. Jobban gyülölték a magyar legényt mint az ellenséget. Mert hiszen azt még értették, ha az olasz nem hagyja magát, de hogy az a kutya magyar, akit besoroztak maguk közé, éveken át igy tartja a harczot, magának él, nem szól, nem iszik. nem eszik velük, hallgat, végzi a dolgát, belé se lehet kötni, — az mégis vérlázitó. Most is ott gubbaszt a padon a ház előtt, nézi az eget, szivja be a balzsamos levegőt, tenyerére hajtott fejjel, elgondolkozik, a szive sir, s ragondol messzemesszecső falujára, annak is egy nagy tornáczos,

e kozben valahogyan meginditotta. A kis fiu örült a játéknak és kezeivel kapkodni kezdett a forgó kerekekhez, mig végre hüvelykujja odaszorult. Mire segitségére siettek, már ajultan és hüvelykuj nélkül feküdt a földön. Rögtön behozták Kis-Czellbe és ápolás ala vették.

Vásároljunk lehetőleg mindenkor hazai ipartermékeket. Azt a kereskedőt, aki Magyarországon előállitható áruk helyett külföldit hozat, ne pártoljuk, ne támogassuk. Jelszavunk legyen: **Pártoljuk a hazai ipart!** A magyar gazdaasszonyok hazafiságára különösen apellálunk, kik sokat tehetnek a magyar iparért.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv. regg. 4·32 p | Gyorsv. este 6.03 p.
„ d. u. 1·54 „ | Vegyesv. „ 8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv. regg. 4·36 p. | Személyv. d. u. 2·15 p
Gyorsv. d e. 10.01 „ | „ este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda es péntek kivetelevel naponta.)

Indul személyvonat este ——— 6·40 p.

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pentcken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből: | Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6·15 p. | Vegyesv. d. u. 5·46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből: | Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·50 p | Vegyesv. d. u. 12·51 „
„ d. u 2·05 „ | „ este 8·45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből: | Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·29 p. | Személyv. d. u. 1·14 p
Személyv. d. u 2·20 „ | Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből: | Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5·15 p. | Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „ | Vegyesv. este 8·39 „

FUCHSZ ZSIGMOND

borügynök

Devecser.

Ajánlja magát a t. cz. borkereskedő vendéglős uraknak

somlyói és devecseri hegyi borok beszerzésánél.

A bortermelőkkel való nagy ismeretsége folytán gyors és kényelmes lebonyolitásáról biztositja t. megbizóit.

Tisztelettel:

Fuchsz Zsigmond

Devecser.

Gyomorbetegeknek!

Mindazoknak, kik *hülés, gyomormegterhelés, rossz, nehezen emészthető ételek élvezete, hideg vagy forró ételek élvezete következtében gyomorbajt,* ugymint: **gyomorkatarust, gyomorgörcsöt, gyomorfájast, elnyalkásodast szereztek,** melegen ajánljuk hathatós háziszerül a

Hubert Ulrich-fele gyökérbort

(Krauterwein)

az emésztés előmozditására és a vér tisztitására. Ezen gyökérbor jó borból, kitünő gyógy erejü gyökerek és növényeknek hozzáadásával készül, erősiti és elénkiti az ember emésztő szerveit annélkül, hogy hashajtó volna. A **gyökerbor** megszünteti a véredények és vérkeringés zavarait, megtisztitja a vért a megromlott és a betegségeket előmozditó anyagoktól és előmozditja az egészséges vért ujra képzését.

A **gyökerbor** idején való használata által a gyomorbajok már csirájukban elfojtatnak. Aháziszer megválasztásában óvatosak legyünk; a **gyökerborra** essék első sorban választásunk, ne pedig az erős, égető és többnyire ártalmas anyagokra.

Az elavult gyomorbajok melyek fejfájással, böfögéssel, gyomorégéssel hányási ingerrel lépnek fel, gyakran ezen bor egyszeri használata mellett elmulnak.

Dugolások és ezek kellemetlen következményei: a légzési nehézségek, kolikafájdalmak, szivdobogás, álmatlanság, valamint vértódulások a májban, lépben, hólyagbántalmak a **gyökerbor** idején való használása által gyorsan elmulnak.

A **gyökerbor** gyógyitja az étvágytalanságot, az emésztő szervezetet kellőkép működésre serkenti és könnyü székelés által eltávolitja a hasznavehetetlen anyagokat a bélcsatornából és gyomorból.

Soványság, halványarczu vérszegénység áll elgyöngülés többnyire a rossz emésztés, a hiányos vérképződés és a máj beteges csapotának következményei. Teljes étvágytalanság, ideges nyomott kedélyhangulat, valamint gyakori fejfájás és álmatlanul töltött éjszakák mellett ily beteg lasan elsorvadnak. **Gyökerbor** a meggyengült élcterőnek uj lendületet ad, fokozza az étvágyat, előmozditja az emésztés és táplálkozást, az anyageserét elősegiti, gyorsitja és javitja a vérképződést, megnyugtatja a felizgatott idegeket és uj életkedvet ébreszt a betegben **Számos bizonyitvány és hálairat tanusitja ezt.** Gyökérbor kapható palaczkonkint **1 frt 50 krért 2 frtert dev. csei gyógyszertárban,** valamint az alábbi helyeken: Szent-Gál, Zircz, Pápa, Lovászpatona, Szany, Beled, Csány, Keszthely, Tapolcza, N.-Vázsony, Veszprim, Szombathely. **Hubert Ulrich** gyógyszertára 3 vagy több palaczk gyökérbort az Osztrak-Magyar birodalom minden városaba eredeti árak mellett is küld. **Utánzatoktól óvakodjanak** Világosan csakis **Hubert Ulrich-fele gyökérbort kérjünk** A gyökérbor nem titkos szer. Alkatrészei a következők: Malagabor 450,0. borszesz 100,0. glycerin 100,0. vörösbor 240,0. Ebereschensaft 30,0. csillaganizs, amerikai erőgyökér, cnezián gyökér, kalmuzsgyökér, stb. szerek kevertetnek.

„Stearoptinum" (Olaj-sebtapasz)

Bámulatos gyosan gyógyitó olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család tika. — **Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve** — Biztosan gyógyitja s a fájdalmat rögtön csillapitja bármily sebeknél: vágás, zuzódás égés. fagyás. mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyülése, titko, betegségek, kiütések, skrofulasokat teljesen kigyógyit s sebhelyet maga után nem hagy.

Egy adag ára használati utasitással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vál al, ami, ha elmaradna, — a pénnzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum" laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvéttel megréndelhető a „STEAROPTINUM" laboratoriumában:

Budapest, VII. ker. Mexikói-ut 88.

Hirdetéseket

jutános áron vesz fel a kiadóhivatal

Gyarmathy-tér 76.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern tekuika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hirlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, füpiratokat.

Meghivókat, körlevelet, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomdaés hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900

Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 49. szám. Vasárnap, decz. 2.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.
Helyettes szerkesztő:
KÁLMÁN PÁL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Mozgalom a párbaj ellen.

A dühöngő párbajmánia megszünteté sére mozgalom indult meg a társadalom különböző rétegeiben. A haladó korszellem állást foglal eme szégyenletes, középkorból fennmaradt intézmény ellen s ki akarja küszöbölni avult hagyományát egyéb, életre valóbb szokásai közül, melyeknek létjogát a szükség szentesitette. Művelt társadalmunk arra a felszeg álláspontra helyezkedve, hogy a becsületében sértett férfi támadóján maga akar boszut állani, fegyverrel kezében torolja meg a méltatlan sértést megtürte, ha bár nem ismerte el a párbaj látványos intézményét. És évszázadokon keresztül hamlra gyilkolták egymást az emberek, gyakran az ártatlant sebezve halálra, ha a sértés körülménye félreértésen alapult vagy a sértő, ki ügyesen forrgatta a kardot és biztosan lőtt czélba, alantos bosszuvágyból, számító ravaszsággal igy tolta félre, ki ut jában állott. Zokogtak az özvegyek, jajongtak az árvák és panaszuk átkot szórt a társadalom vezető elemeinek a fejére, kik vétkes közömbösségbe merülve elrabolták szeretteiket, családjuk fenntartóját. Mert a legfelső Sizerrek divatos hóbortja átragadt az egész társadalomra és a párbaj jelensége talán az egyetlen, mely tövig rombolta a különféle korlátokat és ma rang-, osztály- és felekezeti különbség nélkül kötelező minden szereplő tényezőre. És ha a szellemi haladás nagyobb mérveket ölt, gyorsabb iramban tör előre s megérjük azt, hogy a szegény napszámos követve a müveltebb osztályok példáját, hol az érdekelt felek oly görcsösen kapaszkodnak a párbaj szükséges mivoltába, páros viaskodásban fogják eldönteni a maguk igazát.

De most felszisszentek az imént békén szunnyadó körök, mert a párbaj éretlen, gyermekes játékká fajult. Vásott, rakoncátlan csemeték ezzel akarják megfélemliteni komolyabb munkálkodásra hajlandó pályatársaikat s amig gyermekük életéért remegő szülőknek okoznak pótolhatatlan veszteséget; kiesufolják, nevetségessé teszik a párbaj fogalmát is. Mert az élet harczában küzdő férfi nem akarja azonos eszközökkel megvédeni sértett önérzetét vagy megtámadott becsületét, mint amilyenekkel zsenge koru ifjak tüntetnek lovagiasságuk, képzeletben sértett bebsületük mellett. !A debreczeni jogakadémia tanári kara határozatilag kimondta, hogy az intézetből kilépettnek tekinti azt a hallgatót, ki párbajra való kihivást elfogad. Hasonló értelemben nyilatkozott a keszthelyi gazdasági főiskola érdemes tanári testülete Bécsben egy magasabb rangu katonatisztnek, ki vallási meggyőződésből vonakodott párbajt vivni, ie kellett köszönni tiszti kardbojtjáról. Elégtétel gyanánt veheti, hogy a püspöki kar védő pártfogásba vette, kimondta, hogy hi ő katholikus ember fegyverrel bármely okból sem törhet felebarátja élete ellen. Ha ez tény és értesülésünket feltétlenül hiteles forrásból meritjük — ugy ez a magyar püspöki kar részére követésre méltó példa. És valljuk meg őszintén — és reméljük, hogy véleményünkhöz a függetlenségi eszmék legkitártóbb bajnoka is örömmel csatlakozik — a legelső jó a mi Bécsből ered. De fontos és megszivlelésre méltó inditvány foglalkoztatja most a magyar egyetemi ifjuságot is. Állandó becsületbiróság alakuljon az ifjuság kebeléből, mely valamelyik tanár elnöklete alatt esetről esetre dönti el, hogy a felmerült lovagias ügyben sértés ténye fenforog e? és vajjon helyén való e a fegyveres elégtétel kérése? A párbaj intézményét fentartja tehát, csak minimumra akarja csökkenteni azok számát. És igy véli eme hallgatagon bevallott társadalmi szükségnek meghurczolt hirnevét helyreállitani.

Mi e kérdésben tovább megyünk. El torlendőnek itéljük a párbaj véres hagyományát, ki kell irtani, hogy magva se maradjon. A páros viaskodásban oly döntő szerepe jut a véletlennek, a csel, ügyesség, lélekjelenlét, fizikai erő és természeti tünemény oly fontosan befolyásolhatják a küzdelem kimenetelét, hogy egyenlő esélyekről szó sem lehet. Mert a lovagias, korrekt, becsületét féltékenyen őrző férfiuhoz nem méltó, hogy támadójával szemben előnyben legyen, mit a gyenge elmékek félremagyarázhatnának, viszont senki sem lehet arra kárhoztatva, hogy bőrét minden galád rágalmazónak odatartsa, amiért elég arczátlan volt őt orvul megtámadni. Jól esik hallanunk, hogy a különböző oldalról s mind sürübben hangzik fel a panasz a szertelen párbajmánia ellen és felriadnak merengésükből azok is, kik közönyösségükkel magukra vonták a titkon helyeslés látszatát.

TÁRCZA.

Evive Santa Maria de Padova.

Irta: LÁZÁR BÉLA.

A nap sötét-biborszinü korongja ott esett le az olajfa-erdő mögött, sárgás, aranysávokban fényes szincsóvát dobva maga után. A világos kékség ott fönn a tiszta levegőben, ragyogott. szikrázott, végig terült az egész látóhatáron, mesz szire fénybe boritva az egész tájat.

Mit törődött ezzel a csodás tájképpel az a négy osztrák dzsidás, ügetvén hangos szóval az országuton. Csak az ötödik, lehorgasztott fejjel, hangtalanul belebámulva a gyönyörü olasz naplementébe, érzett szivében valami édes-megnyugtató, valami üditő-felemelő érzést, melyet a nagy, tiszta, végtelen természét lopott a szivébe

E közben a kis csapat mindjobban közeledett a kis olasz faluhoz, melynek campanile-je oda magaslott ki elibük Az egyik morva nagyot röhögött. hogy meglátta:

— Korcsma is van ott, ahol torony van, — mondotta s hosszu kardjával megbökte a mellette lovagló társa czombját.

— Jó lesz, ha markodba fogod a kardod, bruder, veszedelmes itt a vidék. Nem nagyon kedvelnek itt minket.

— Magadról beszélj — szólt a harmadik, megpödörintve nagy, hegyes bajszát. — A fehér személy, még ha olasz is — pártom fogja.

A negyedik erre nagyot nevetett, — félóldalt sunyi pillantást vetett balfelé, társára.

— Te, vigyázz, még beléd habarodik valamelyik perszóna s itt maradsz, — nem puska durrant le, olasz tőr csipésétől jajgatsz . . .

Igy évődtek egymás között, miközben a falut elérték s keresték a czégért. Az ötödik hátra maradt, lassan léptetve lovát. Rátaláltak a kurtakorcsmára, — leszálltak lovaikról s befordultak a tágas udvarba.

— Hé, patron, — hol a gazda — fogjátok meg a lovainkat — kiáltottak be a házba.

Tüzrőlpattant, fekete szemü, szép olasz menyecske jött elő. Gyermekét karján fogta, vörös kendőjét szemére huzta s odaállt az ajtóba.

— Mi kellene?

— Itt hálunk — felelt a káplár Ötünknek pihenő, jó vacsora, lovainknak istálló, meg ha megcsókolsz bennünket, azért is jó pénz jár.

Az asszony szeméből villámok lövelltek. Az utról eltüntek a gyerekek, haza, a házikóba. bezárták az ajtókat rendre az utczasoron, hangtalan, néma lett az egész vidék.

— Amarra van az istálló, vacsorát meg főzök, — felelt az asszony.

— Hát az urad hol van?

— Háboruban, paskol titeket, szólt könynyedén, felkapva a gyereket s indult befelé.

— Hallod-e Stéfi — szólt a káplár a nagy bajuszoshoz — ezt a menyecskét hóditsd meg, ha tudod, ennek, ugylátszik nem nagyon fog tetszeni a bajszod . . .

A nagybajuszos megsimogatta a lova derekát.

— Hát egy kicsit harapós, — a Csillag is rug, ha más ülne rá.

Hogy a lovaikat elhelyezték, befordultak az ivóba. csak az ötödik huzódott meg künn, az olajfa alatt.

— Hé, magyar kutya, — kiáltott rá a káplár, — nem korog a gyomrod?

Vissza se fordult, csak a fogai közt morgott egyet.

— A magyar ur megint dohog, — kezdte a káplár Megint odabujt a könyve mellé . . . . . Átkozott fajzat. Csupa ellenség közt, — benn is baj, künn is baj, — veszett dolog!

A másik három is kegyetlenül szitkolózott. Jobban gyülölték a magyar legényt mint az ellenséget. Mert hiszen azt még értették, ha az olasz nem hagyja magát, de hogy az a kutya magyar, akit besoroztak maguk közé, éveken át igy tartja a harczot, magának él, nem szól, nem iszik, nem eszik velük, hallgat, végzi a dolgát, belé se lehet kötni, — az mégis vérlázitó. Most is ott gubbaszt a padon a ház előtt, nézi az eget, szivja be a balzsamos levegőt, tenyerére hajtott fejjel, elgondolkozik, a szive sir, s ragondol messzemesszeső falujára, annak is egy nagy tornáczos,

Mert mióta kölcsönös együttműködés czéljából a maguk és egymás érdekeinek előmozditására erőiket egyesitik az emberek, azóta az érdekek össze is ütköztek. De bár pillanatnyi vagy tartós legyen a fonák helyzet, annak szanálására nem az egyesek hivatottak, hanem a törvény. És kedvező jelenség, hogy a helyzet orvoslására a társadólom teszi meg az első lépést. Ha majd a törvényhozás szentesiti a páros viaskodás szigoritott tilalmát és a törvény megszégőire nem oly enyhe büntetést mér, mint a jelenlegi büntető törvénykönyv, hanem másfél évi fegyházzal, mint Angliában, akkor a tejfölös szájú gyerkőcznek, ki ma kevély halálmegvetéssel áll ki ellenfele golyója elé, lesz annyi józan megfontolása, hogy a becsületén ejtett sérelem megtorlását hivatottabb közegre bizza.

Album Zollnerékról.

Igéretet tettünk arra nézve, hogy a jánosházai „jóhirnevü" Zollner firmáról elmondunk egyet mást e lapok hasábjain közönségünknek, tehát beváltjuk szavunkat ez alkalommal s alábbi közleményben mutatjuk be Zollnerékat a maguk mivoltában:

Zollnerék gazdagsága.

A „jóhirnevü" jánosházai rém firma látható és élénken mozgó feje, tudvalevő leg Zollner táti, ki születésekor „Ferencz" nevet nyert. Már születésekor megjósolta neki (természetesen akkor még ő nem értette meg) a bábaasszony, hogy belőle egykor »nagy ember« lesz. Nem ugyan tudományos téren, hanem a vagyon összeharácsolás terén. És a bábaasszony jóslata csak ugyan beteljesült. Zollner táti, aki ezelőtt még 15–20 évvel egy kis forgalmu és kis értékü szatócs üzletnek volt tulajdonosa, melyben legnagyobb raktár volt fenyőfa ostornyelekből és kocsikenőcsből, ma hozzá értők állitása szerint, tekintélyes, mintegy 100—150 ezer forint vagyon felett rendelkezik. Tekintve, hogy Zollner tátit az ég nemcsak vagyonnal, de 9, mond: kilencz gyermekkel is megáldotta, kiknek felnevelése, tanittatása, (három leányának mintegy 40—50 ezer forintba került a kiházasitása) stb. szintén felrug vagy százezer forintra; önkénytelenül felmerül a laikus közönség előtt az a kérdés, hogyan birt Zollner táti husz év alatt ily rengeteg vagyont összeszedni, mikor sem vasuti vállalkozása, sem egyéb nagyobb vállalata, hol tisztességes uton módon nagyobb összeget tudott volna nyerni, nem volt. Sot beavatottak állitása szerint, holmi főnyeremény sem ütötte Zollner tátinak a markát, igy az a nagy vagyon megszerzése egy oly vidéki kis falu városkában, mint Jánosháza, valóságos ritkaság számba megy. De ami rejtély a laikus közönségnél, kik a viszonyokat nem ismerik és Zollner táti meggazdagodásának titka felett töprengenek, az éppen nem rejtély a viszonyokkal ismerősök előtt; sőt többen ama nézetüket nyilvánitották, hogy tekintve Csalnyer táti „üdvös" és »hatásos« módszerét, melylyel dolgozik, éppen nem csodálkoznak az ő gazdagságán. Hogy meg gazdagodásának alapja nem a szatócsüzletből eredt, az bizonyos. Nem már azért sem, mert a szatócsüzletnek hamarosan bucsut mondott és a jobban jövedelmező *fakereskedésre* adta magát. E téren Csalnyer táti olyan rekordot ért el, mit rajta kivül senki a világon. Ha egy községben tüz ütött ki, ő bizonyosan az elsők között volt, ki felajánlotta a szerencsétlen égetteknek *olcsó* szolgálatát. Hogy minő olcsón szokott kiszolgálni Csalnyer táti, arról tanuságot tehetne szám alan község, hol az ő humanus keze dolgozott! Ezelőtt két évvel egy veszprémmegyei községben volt nagyobb tüz, elégett vagy 50 ház és a szerencsés kezü Csalnyer firma gyorsan a helyszinen teremve, nagyobbrészt ő vállalta el a leégett házak hoz szükséglendő épületfa szállitását. Hogy ezt a községet miképpen szolgálta ki a »jóhirnevü« Csalnyer firma, nem tudjuk, csak annyit tudunk, hogy abba a faluba azóta nem meri betenni a lábát a szabadalmazott »iif ráló« czég egyik tagja sem, mert meg van nekik igérve a „kinyujtóztatás." Hogy a fakereskedés rengeteg jövedelmet hajtott és hajt még ma is (bár már gyengül az üzlet a czég jóhirneve miatt) Csalnyer tátinak, az bizonyos. De hát ezen sincs mit csodálkozni. Mert mig a többi fakereskedők például egy éjszaka kiültött tüz hollétéről töprengenek, Csalnyer táti már tudja, hol van szükség az ő *humánus* szolgálatára és ott terem. Van minden községben különben „tüzi tudósitója" is, de ha az eset eg nem is tudatná vele gyorsan a szerencsétlenséget (ő reá természetesen szerencse) akkor Csalnyer táti lehasal a földre, nagyokat szippant az orrával s nyomban tudja, hol a tüz. Mondják, hogy hat fia közül egyedül *Béla* (a kis Berele Hay) birja e szimatolási titkot csak. És rendszerint ő utazik az „öreg róka" helyett a fogásra.

A fakereskedésen kivül *fő* üzlete a Csalnyer czégnek a *földek vétele*. Ezt pedig a következő módon üzi: A hirlapokból értesül természetesen az ingatlanok árverésére. Az ily árveréseken a Csalnyer czég rendesen megjelen. Mentől nagyobb összegről van szó, természetesen annál jobb, annál több „rebach"-ra van kilátás. Ha azt látják, hogy az árverésre került birtokon aránylag kevés „rebach"-ra van kilátás, akkor nem árvereznek rá, de aki megvette a birtokot, attól kérnek sápot. Ha az illető vonakodik a kért sápot megadni, akkor azzal fenyegetik meg, hogy utóajánlatot adnak be és a birtokot ők veszik meg. A „méltányos" egyesség rendszerint létrejön; természetesen a Csalnyer firma jó napi haszon mellett tovább áll, hogy másnap más helyen folytassa hyenáskodását. Ha nagyobb birtok kerül árverésre, hol több haszonra van kilátás, ott rendesen a Csalnyer firma a *vevő*. Az árveréseken való *működésükről* köteteket lehetne összeirni. Hogy minő humánus vételeket és eladásokat végez ez a jeles firma, arról beszélni tudnának a Nemes Zsigmondok és Mórocz Mihályok. Hogy a Csalnyer czég szivesen rendelkezésére áll a *megszorult* birtokosoknak ezerszinyével, az közismert dolog. Hogy azonban a Csalnyer czég ingatlanokban való »angró« eladása és vétele éppen nincs arányban vagyoni viszonyaival, az bizonyos. De hát a Csalnyer táti könnyen jut pénzhez quantum satis. Ő t. i. a „Jánosházavidéki takarékpénztár" teljhatalmu igazgatója, Piócza Dalfi a koma, az igazgató-tanácsos, van a felügyelőbizottságban is rokona, egy csabrendeki atyafi, igy a Csalnyer táti annyi pénzt vehet fel a saját bankjából, amennyire szüksége van, mert hát a falamija megszavazza a kölcsönt az „alapszabályok értelmében." Hogy ez a családi bank gazdálkodás, a nagymérvü spekuláczió folytán később mire vezet, az természetesen a jövő titka. A kis czelli bukott takarékpénztárnál egykor a Rosenberg-familia volt az uralkodó csillag, s hogy miként hullott az le,

---

fehérre meszelt házára, a házban meg az édes anyjára, hogy busulhat szegény, fiára gondolván.

Tavol Itáliában, osztrák kényszerben, harczol valamiért, veri az olaszt, aki épen ugy keresi a maga szabadságát a némettől, mint ők a szép, dicső napokban. Micsoda nap van ma? Akkor is ilyen szép, enyhe őszi nap volt, harczra kézzel állott a sereg s a város vig lakomát adott, ott volt mindenki, ünnepelték a honvédeket, ott ismerte meg Piroskáját .... Aztan nem látta többé soha. Harczolt, ahogy erejétől tellett ... Bujdosott aztán, mert halálra keresték. Elfogták, — ez a kegyelem. Mi lett Piroskából? Hirt se hallott felőle azóta. Férjhez ment? Vagy reménykedik egyre?

Kihuzta a kis verseskönyvét — s e csodás olasz esti fény világitása mellett olvasta ujra szazadszor Petőfi Sándor dalait ...

Benn, az osteriában is hangos a jókedv. A négy dzsidás uriti vigan a flaskát, az olasz asszony pedig hordja fel serényen. A káplár elibe tartott egy marék pénzt, csillogott az a kezében, s lőn rögtön friss vacsora, sült a hal, készült a risotto, folyt a jó vörös bor, kedvre derültek a dzsidások. A nagybajuszu ott settenkedett az asszony körül, nagyokat nevettek benn a bpuderek, s az olasz menyecske is felnevetett végül. A nagybajusszos kifeszitette a mellét.

— Látjátok? Embere válogatja.

Mikorra pedig kész lett az étel, akkora már virágos jókedve volt mind a négy legénynek.

— Hé Kossuth-fajzat — kiáltott ki a káplár — nem innál egy pohárral?

A honvédtisztet fellázitotta ennek az embernek minden szava, a mit hozzá intézett. Felugrott, mintha vipera csipte volna meg, szemében vad tüz lobogott, — aztán leült vissza a helyére. Összeszoritotta a markát, dohogott, nem felelt.

— Hát miért nem iszik a társatok? kérdezte az asszony.

— Tarsa az ördögnek! — morgott az egyik.

— Hiszen ő is nimet?

— Dehogy német, magyar kutya, rebellis volt, mint ti, ezer ördög! ... Fellázadtak a császár ellen, de levertük őket, mint ahogy le fogunk titeket verni, aztán majd be sorozzuk a ti embereiteket is közenk, kemény munkára, mint ezt ott ni. Most még daczol, de csak nem rég fogták el, de majd letörik a szarva ...

A hegyes bajuszu e közben átölelte hátul az olasz menyecskét, magához szoritotta és megcsókolta a füle tövénél. Az olasz asszony arcza tüzlángba borult. Egy pillanatra erőt vett rajta valami heves, lázongó vadság, megragadta két kezével a hegyes bajuszu két fülét, vicsoritotta a fogát ... azután megcsókolta. — A katonákat meglepte a szenvedélynek ez a hihetlen átmenete. Csak az a kutya magyar szokott igy megalázkodni, a mikor a durva sértésekkel kihozzák a flegmájából. A káplár gyanut fogott.

Az olasz asszony dalra gyujtott, behozta az ételt, letette az asztalra és odaállt éléjük. A katonák rácsek a tálra. A káplár azonban igy szólott:

— Ne nyuljatok hozzá! ... Na, szépség, — kóstold meg előbb te!

Jó, megkóstolom adok belőle a kicsinek is.

Aztán odatelepedett a nagybajuszu mellé, evett, ivott, adott a kicsinek is. De főkép ivott, a vér az arczába szállott, letette a gyerekét és tánczba kapott. Felkapta a piros szoknyáját és járta a tarantellát, lázasan, szenvedélyiyel, aztán énekelte a szebbnél-szebb szomoru olasz nótákat. E közben beesteledett és a szomoru dalra bejött a magyar is. Odaült az asztalhoz. A káplár megkinálta.

— Na, magyar kutya, igyál te is.

De a szavában most nem volt sértés. Az olasz-nóta meghatotta őt is. A magyar ivott egy pohárral, s a mikor a tálhoz akart nyulni, az olasz asszony megragadta a kezét s rászólott:

— Ne egyél belőle.... Te nem vagy német! Halál a németre! Mindnyájan meg vagytok mérgezve. Én is, a kicsike is, — ti is! Hála a páduai szent szüznek, — ti is ... Halál a németre! Halál! Halál!

közismert dolog, hisz ezerek hullattak keserü könnyüket a dusgazdagnak tartott Rosenberg-családba helyezett bizalmuk folytán.

E rövid czikkünk keretében mutatjuk be a Zollner társaságot. már abban az arányban, ahogy helyünk engedi. Elismerjük, hogy a „Csalnyer-firmáról adott fény képünk éppen nem kielégitő, nem teljes, csak *halvány képe a valónak*, de hát ebből is fogalmat szerezhet magának az olvasó, Zollnerék általánosan ismert »közhasznu« működéséről.

Fönyit egyelőre! Legközelebb többet!

Huss Gyula

HIREK.

— **Hirlapunk mai számát** 1000 példányban nyomattuk ki és kü dtük szét a kis-czelli és devecseri járás községeibe.

— **Testvéri szeretet az őrjöngésig.** Hirlapunk felelős szerkesztője — ki a mult héten több olyan községet járt be, hol a hirneves Csalnyer-czégnek holmi apróbb ügyei voltak és ezeket szedte össze egy később kiadandó és könyvalakban megjelenő „Csalnyer-album“-hoz — a mult szombaton Jánosházára érkezett. Odaérkezte villámgyorsan elterjedt és ugy a Csalnyer, valamint a Piócza-falamija valamennyi tagját lázas izgalomba hozta lapunk szerkesztőjének váratlanul való odaérkezte. A Piócza Dálfinak egyik vörös szőru, rézsutos hajlott dereku férfi tagja, ki meglátván lapunk felelős szerkesztőjét az utczán, valóságos őrjöngésbe esett. Érthetetlen állati hangokat nyöszörgött kinjaban a nyilt utczán és csak nagy nehezen sikerült egyik jánosházai kereskedőnek karjánál fogva az őrjöngő szerencsétlen flótást hazavonszolni, hol nyomban ágyba fektették és lekötözték. Ugy halljuk, hogy a testvéri szeretetnek e szerencsétlen áldozatát nemsokára a Lipótmezőre viszik. Szivből sajnáljuk szegényt!

— **Szinészet Kis-Czellben** Mint mult számunkban is közöltük, Zoltan Gyula jónevü szinigazgató 32 tagu társulatával e hó 14-én városunkba érkezik. A helybeli iszolgabirói tanácshoz beadott kérvénye is kedvező elintézést nyert már, amennyiben a koncesszió 1 hónapi időre megadatott. Petre Ferencz titkár e héten városunkba érkezett és megkezdi a bérletek gyujtését. Hisszük, hogy szép eredménnyel fog járni.

— **A korcsolyás-egyletből.** A kiküldött 3 tagu bizottság az alapszabályokat már elkészitette és felülvizsgálás czéljából atadta az albizottságnak, mely azt ma a választmány elé terjeszti. Amennyiben ez és a közgyülés azt jóváhagyja, felterjesztik a miniszteriumhoz. Azután nem lesz más hátra, mint felkötni az aczél-czipőt és hajrá. A jég már megrendeltetett a legmagasabb szállitónál.

— **Műkedvelői előadás** A jánosházai iparos- és kereskedő ifjak önképzőköre dicséretes buzgalommal iparkodik a társaséletnek minél nagyobb mérvben való terjesztésén. Csak nemrég adtunk hirt az ott lefolyt műkedvelői előadás nagy sikeréről s ime, már ismét mozognak a derék fiuk. Most jótékonyczélra a „Liliomfi“-t akarják előadni s a sikerre már is szép kilátásaik vannak. Egyedül a hölgyek körében találnak akadályra, kik — elég helytelenül — vonakodnak a jótékonyczélu előadason részt venni. Pedig, hol gyelem, ez csak dicsőségükre válana. Istennek és embernek tetsző dolog a jótékonyságot kultiválni.

— **Szövetkezeti felszámolás.** A felszámolás alatt levő várkeszői szövetkezet decz mber hó 18-án közgyülést tartott, melyen a felszámoló-bizottság előterjesztette, hogy a szövetkezetnek készpénzben vagyon 1023 kor. 16 fillér tőkéje tovabba 490 kor. per alatti követelése egy községi lakoson, végül 1400 kor. künt levő hitele a falu lakosainál, melynek behajtása iránt szintén törvényes keresetet indit. Egyuttal határozza a közgyülés, hogy a kir. törvényszéknél a szövetkezeti czég törlését kérelmezzék a felszámolók. Nagy Lajos, a felszamoló-bizottság elnöke.

— **Sajtóperünk.** A „jóhirnevü“ Zollner és társai jánosházai közkereseti társaságnak a „Vasvármegyé“-ben közzé tett nyilatkozata szerint sajtópert inditottak hirlapunk felelős szerkesztője ellen. Hat ez a legkevesebb, amit Csalnyeréknak ebben az ügyben tenniök kötelesség Mi vigan nézünk a sajtóper elé s nyugodtan várjuk annak befejezését. De azt hisszük hogy korai még Csalnyeréknak a sajtóper inditás, hisz előbb végezni kell a Berecz-ügygyel. (Táti! már mekintelelen o tuk koponyával mennek o folnok! O Gyémántküvi.)

— **Jelenet a „Jánosházavidéki Takarékpénztár“-ban:**

Parasst: Tekintetes igazgató ur!

Csalnyer igazgató: No mit okorja?

Parasst: Egy váltóm volna leszámolni.

Igazgato: Hodj hivnok mogát?

Parasst: Nyikorgó Andrásnak.

Igazgató: Odj, ismerek mastand már mogát. Mogánok tovoly leégte a ház és nem tűlem vette oz épületfát, beteg vait o jermeke, nem oz én vűm jógyitotta, idj mogánok nincsen von phénz. Érti?

Parasst: Megértettem, teljesen nyalyás, hát csapjon agyon a tüzes istennyila.

(Hosonlu jukat khiván édes „tátikám“ ünnek o Gyémántküvi)

— **Szabadlábra helyezett ügyvéd.** Benkő Károly kis-czelli ügyvédet, kit a szombathelyi kir. ügyészség rendeletére a mult héten Czellben letartóztattak, a győri kir. itélőtábla szabadlábra helyezte.

— **A Perzsa Sah — magyar orvos kezelésében.** Kiváló megelégedéssel közöljük azon hirt, hogy a perzsák hatalmas királya az összes európai nagy hirnevü orvosok közül egy magyar orvost tüntetett ki bizalmával. A hiresek közül is a leghiresebb négy franczia, három angol és néhány német orvostanár konzulálta európai utjában, de ezeknek tudomanya nem állitotta vissza egészségét. Házi orvosa, dr. Hugh Adcock ajánlatára ittlétekor dr. Kovács I. nagy hirnevü Hemopatát hivatta magához, a ki hónapokkal ezelőtt Wagner Khán perzsa generálist fényes sikerrel gyógyitotta ki nehéz szív-, asthma és vizkórságából és ezen kedvencz embere által lett dr. Kovácsra figyelmeztetve. Megérkezésük napján hivatta magához Kovács orvos urat, a ki három napi megfigyelés és vizsgálat utan a házi orvossal együtt megállapitotta a kór ismét és a követendő kezelést. Ő felsége a vérgyógyitás elvei szerint lesz kezelve; egy évig dr Kovács I. kezelésében részesül s intézkedett, hogy budapesti orvosát minden 2 hétben értesitsék hogylétéről.

— **A F. M. K. E. Vörösmarty ünnepe.** Vörösmarty Mihály születésének százados évfordulóján, decz. 1-én a Felvidéki Magyar Közm. Egyesület nagyszabásu emlék-ünnepet rendez Nyitrán. Az ünnep védnökei Thuróczy Vilmos főispán és Bende Imre püspök, rendező bizottsága élén pedig a melyben képviselve van Nyitravármegye, Nyitravárosa, a nyitrai polgárság és a F. M. K. E. — Thuróczy Vilmosné csillagkeresztes hölgy és Balás György ezredes állanak. Az ünnepen Kenézy Csatár mond megnyitót, Kostyál Miklósné urnő Szép Ilonkát szavalja, Majthényi Gézáné urnő zongora kisérete mellett, Parniczky Eszti urhölgy magyar dalokat énekel Tarnay Alajos zongorakiséretével, Dombay Hugó Vörösmartyról emlekezik meg, G. Mihaltz János tanár Abrányi Emil költeményét, a Hazadnak rendületlenült szavalja s végül műkedvelők, közt ük Biróczy Marianna, Lyka Mariska, Vörösmarty drámai költeményét, a Csongor és a Tündét adják elő. Az ünnep irant olyan nagy az érdeklődés, hogy az előadást másnap decz. 2-án Pallotay Piroskával, a Nemzeti Szinház tagjával a főszerepben, meg is ismét ik. Ugyancsak ezen a napon báró Luzsénszky Felix magyar hazánkfia, a burok eurspai önkéntes csapatának parancsnoka, felolvasast tart a bur-angol haboru érdekesebb epizódjairól s a maga viszontagságos életéről.

— **Kinek kell ingyen egy szép naptár?** Mostanság, igy uj esztendő előtt kétségtelenül a legkapósabb könyv: a naptár. Csaknem minden ember igyekszik beszerezni magának e hasznos könyvet, amely az egész hosszu esztendőn át tájékoztatója sok mindenben. A „Budapest,“ ez a közkedveltségü fürge napilap már régóta azt a szokást léptette életbe, hogy előfizetői egész ingyen juthatnak egy tartalmas szép naptárhoz. A ki ugyanis egész vagy fél évre előfizet: a „Budapest“ nagy képes naptárát kapja, sőt ezenfelül még egy falinaptárt is. A negyedéves előfizetők a nagynaptárt, a hónapos előfizetők pedig a kis naptart kapják egész dijtalanul. Megjegyzendő, hogy ugy a nagynaptárhoz, mint a kis naptárhoz művészies kivitelü műmelléklet van csatolva, ami berámáztatván, barmely szobanak diszére válik.

Elszallitva. A gyujtogatás büntetteivel vádolt jánosházai illetőségü Szabados Károlynét a napokban szállitották fel a szombathelyi kir ügyészség börtönébe. Ez alkalommal dicsérettel kell megemlékeznünk Jakab Mihály janoshazai csendőrőrsvezetőről, mert egyedül az ő erélyességének és tapintatosságának köszönhető, hogy e közveszélyes nő kézrekerült.

Lopás. Tálos István jánosházai illetőségü cseléd Kis-Somlyón egyik társának óráját ellopta. Bekisérték a kis-czelli kir. járásbirósághoz.

— **Véres verekedés** szinhelye volt csütörtökön d. u. a Sághegy. Horváth László sági gazda csendesen dolgozott a hegyen. midőn oda jöttek Böröczek s e szavakkal: „Te vén hunczut, most megvagy!“ — karókkal és botokkal ütlegelni kezdték Ámde többen Horváth segitségére sietteb, mire az orvtámadók elmenekültek és megvárták, mig Horváth haza megy. Az uton azután Böröczek és Vörös István megtámadták a becsületes öreget és rettenetesen elverték, sőt 6 szérást is ejtettek rajta. Horváth életben maradásához kevés a remény.

— **A harag.** Nagyon megharagédott Kovács János janosházai fuváros Máté Jánosra, mert hogy ez valami hibáját elárulta, s haragját akkép érezte Mátéval, hogy egy bottal többrendbeli folytonossági hibát csinált a fején. Folytatása a kis-czelli kir. jbiróság előtt lesz.

— **Halalos elgázolás.** Völgyi Antal szombathelyi illetőségü kocsirendezőt a helybeli vasutállomáson tolatás közben a vonat elütötte s a szenvedett sérülések következtében 24-én meghalt. A meginditott vizsgálat eredményre nem vezetett, mert Völgyi folyton eszméletlen állapotban lévén, hihallgatható sem volt.

Nyilatkozat.

A köztem és Kaffehr Béla szerkesztő ur között hirlapi polemiából keletkezett ügyben Balogh Gyula és Gyöngyössy Tivadar urak Kaffehr Béla urhoz, mint megbizójukhoz, a „Vasvármegye“ mult vasárnap megjelent számában nyilt levelet intéznek melyben felük részére az ügyet befejezettnek nyilvanitják azon okból, hogy én, daczára az adott időhalasztásnak, nem neveztem meg olyan megbizottakat, kikkel ez ügyben tárgyalhattak volna. E nyilt-levélre megjegyzésem a következő: Én Gyöngyössy és Balogh uraknak Kaffehr Béla nevében hozzám intézett provokáló sürgönyüket (2) november hó 13-án (kedden) vettem kézhez. Másnap, 14-én (szerdán) táviratilag neveztem meg megbizottaimat és e táviratomban jeleztem, hogy megbizottaim 15-én (csütörtökön) délután rendelkezésére állanak. November hó 15-én (csütörtökön) a kora reggeli órákban kaptam kézhez a „Vasvármegye“ 83-ik számát, melyben meg van ismételve ellenem a 81-ik számban már egyszer megjelent támadás, ugyszólván szóról-szóra és amelyre én már lapomban, a „Kis-Czell és Vidéke“ nov. 11-én megjelent 45. számában adtam meg a választ „Iszapvulkán salakja“ czimü czikkemben, melyért tőlem Kaffehr ur elégtételt kért. Én, tekintve, hogy Kaffehr ur nov. 13-án lovagias utra terelte az ügyet, rá két napra, 15-én pedig ujabb kirohanast intéztet „hivatásos“ belmunkatársával jellenem, ily körülmények között felmentve éreztem magam a lovagias elégtétel adás alól és nyomban vissza is vontam megbizásomat segédeimtől. A nagyközönség birálata alá bocsátom ez ügyben tanusitott eljárásomat és nyugodtan várom itéletét.

Kis-Czell, 1900. decz. hó 1.

Huss Gyula.

Szerkesztői üzenetek.

Ifju D. J. Szép, hangulatos versét legközelebb hozzuk. Köszönet a munkásságért, kérjük minél gyakrabban.

N. J. Czikkét mint láthatja mai számunkban közöljük. Üdvözlet!

559/1900. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kir. járósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szombathelyi kir. törvényszék 1900. évi 7705 számu végzése következtében dr. Balassa Jenő ügyvéd által képviselt Krasza Manó kelédi lakos javára. Schönfeld Samuel vönöczki lakos ellen 528 korona s járulékai erejéig 1900. évi julius hó 9-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2149 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok; gazdasági eszközök, boruk. rozs és árpatermés stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kis czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 366/3. számu végzése folytán 398 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi julius hó 4-ik napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódij és eddig összesen 88 kor 31 fill. biróilag már megállapitott

költségek erejéig Vönöczkön, alperesek lakásán leendő eszközlésére

1900. évi deczember hó 6-ik napjának d. e. 9 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 § a értelmében azonnali készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kis Czell, 1900. évi november 11.

VÉGH KÁLMÁN, kbvhtó.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal

Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czelből:

Személyv.	regg. 4·32 p.	Gyorsv.	este 6.0 p.
„	d. u. 1·54 „	Vegyesv.	„ 8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2·15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5·46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·50 p	Vegyesv. d. u. 12·51 „
„ d. u 2·05 „	„ este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p
Személyv. d. u 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czeből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv este 8·39 „

FUCHSZ ZSIGMOND

borügynök

Devecser.

Ajánlja magát a t. cz. borkereskedő vendéglős uraknak

somlyói és devecseri hegyi borok beszerzésénél.

A bortermelőkkel való nagy ismeretsége folytán gyors és kényelmes lebonyolitásáról biztositja t. megbizóit.

Levélczim:

Fuchsz Zsigmond

Devecser.

SPIELER EDE

üveg- és porczellán-raktára

KIS CZELL

Szentháromság téren.

Dus választék mindennemü porczellán-, majolika-, kőedény- és üvegtárgyakban, tükrök, képek, keretek, álló- és függőlámpák, evő-, ivó- és mosdókészletekben, chinai ezüst evőeszközök, kenyérkosarak, süteménytálak, bádog kézi- és fali lámpák és különféle arczkép-állványok.

Azonkivül elvállal mindennemü épület üvegesmunkát, ugyszintén képek keretezését a legszebb kivitelben és legolcsóbb áron.

Vasbutorokból minta raktár.

A közelgő karácsonyra a tavalyinál sokkal dusabb választéku

nagy gyermekjáték

raktáromra különösen felhivom a t. közönség figyelmét.

Számos látogatást kér tisztelettel

SPIELER EDE Kis-Czell.

Hölgyek figyelmébe!

Tisztelelettel van szerencsém a mélyen tisztelt hölgyközönség szives tudomására hozni, hogy a közelgő karácsonyi és uj évi ünnepek alkalmára előnyomtató intézetemet. nem sajnálva a költséget, teljesen uj pointe lace (csipke) s más mindenféle

mintákkal

szereltem fel. melyet ajánlok szives megtekintésére. Bármiféle előnyomtatási munkákat elfogadok.

Divatlap minták átrajzolását bármiféle szövetre elfogadom.

Előnyomtató intézetemet a m. t. hölgyközönség szives pártfogásába ajánlva maradtam

tisztelettel

Kövesi Vilmosné Kis-Czell.

Hirdetéseket

jutános áron vesz fel a kiadóhivatal

Gyarmathy-tér 76.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, beszélapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket nérjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomdaés hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900